

متن پرسش

سلام خدمت استاد گرامی. در محافل و گفتگو های دینی ویژه مبلغین بعضا راجع به تجمل و تجمل گرایی اینگونه صحبت می کنند: (۱) تجمل و تجمل گرایی مذموم و بد که هدفی جز ارضای خواسته های نفس ندارد و نتیجه آن تبلیغ اشرافی گری ایست. (۲) تجمل و تجمل گرایی خوب و پسندیده. توضیح اینکه انسان باید از تمامی ابزار و امکانات جهت تبلیغ دین اسلام و توجه دادن قلوب به دین اسلام و نشان دادن عزت اسلام استفاده کند به عنوان مثال تصویری که یک فرد میتواند از دیدن یک ماشین مدل مد بالا که جلوی مسجد پارک شده داشته باشد. انسان نیز میتواند از تجمل و تجمل گرایی به عنوان ابزار در جهت تحقق این هدف استفاده کند. سوال اساسی که برای ما مبلغین مطرح است این ایت که: (۱) دیدگاه قرآن و عترت راجع به این موضوع چیست؟ (۲) آیا تجمل و تجمل گرایی خوب و پسندیده از دیدگاه اسلام وجود دارد؟ اگر وجود دارد میتواند چند مصداق بیاورید؟ (۳) تفاوت دنیا طلبی و دنیا پرستی با این نوع تجمل گرایی چیست؟ (۴) آیا از تجمل و تجمل گرایی میتوان جهت تبلیغ دین اسلام و تالیف قلوب استفاده کرد؟ چگونه؟. باتشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیک السلام: دنیا گرایی و مشغول شدن به جذابیت های دنیا چیز بدی است به خصوص اگر عالمان دین به این امر آلوده باشند و از آن جایی که تجمل گرایی شعبه ای از حبّ جاه است و حبّ جاه موجب نفاق در قلب می شود، شدیداً باید از آن پرهیز کرد. در امر دین باید جذابیت های معنوی را پیش آورد، ندیدید جماران با آن همه سادگی چگونه قلب ها را جذب کرد. به قول مرحوم دکتر علی شریعتی؛ این خانه ی گلی علی «علیه السلام» است که بر جهان حکومت می کند و نه کاخ سبز معاویه. ما آراستگی داریم ولی تجمل به آن معنا که دنیا گرایی را دامن بزنیم نداریم و سیره ی اولیاء معصوم «علیهم السلام» نمونه ی خوبی در این مورد است. موفق باشید